

1 O sjælehyrde, Gud og mand,
Hvem kan dog nok udgrunde
Din kærlighed, som alle land'
Må prise alle stunde!

2 Du havde Himlens herredom
I evig arv og eje,
Mod hvilken verden om og om
Slet intet kunde veje.

3 Din Faders lyst af evighed
Du altid var, og ville
Dog her på jorden komme ned,
Og Satans værk forspilde.

4 Din store lyst du havde dog
Til mennesker at føre
Fra synd og Satans hårde åg,
Og dem at saliggøre.

5 Du klædte dig udi vort kød,
En tjener her at være,
Og undergav dig nød og død
For mennesket at ære.

6 Du fandt så vild en hjord udi
En slet fortvivlet våde,
Straks hegned' du en fåresti
Ud af din store nåde.

7 Derhen du kaldte hver og en
Og ville bort dem lede
Fra Satan, synd og dødens mén
Og fra din Faders vrede.

8 Jeg kom og ind, og straks fornam
Ud af dit ord med glæde,
Hvor du, o Guds uskyldig' lam,
Var døren at indtræde.

9 Den Helligånd, dørvogter der
For fattige og rige,
Oplukker villig for enhver,
Som ret derind vil stige.

10 Nu ved jeg vej til himmerig,
Den bør jeg aldrig dølgje,
Det er, o søde Jesu, dig,
Jeg vil dig også følge.

11 Du vejen er til Salighed
Og Himlens fryderige,
Og ingen anden sti jeg ved
I verden af at sige.

12 Jeg må og jamre at, jeg gik
Fra Paradisets glæde,
Og siden i forvirret skik
Ad mørkheds onde stræde.

13 På denne vej selv Satan lå
Med dødens giftig' pile,
Hvor synd og sorg og ond attrå
Mig undte ingen hvile.

14 Min Jesus, som mig skuffer ej,
Men vil mig trolig lære,
Mig viser til sin kirkevej,
Og selv min dør vil være.

15 Jeg der så frit går ud og ind
Og finder sjæleføde,
Der himmelkvæger sjæl og sind
Og lægger synden øde.

16 Dørvogteren mig passer på
Og kraftigt mig påminder,
Om jeg væk fra min vej tør gå,
Min salighed til hinder.

17 Her kan jeg udi fryd og fred
Hans Kirkes Gode nyde,
Og siden i hans Salighed
Evindeligt mig fryde.

18 Jeg ser i ham en åben dør,
En dør til Himlens trone;
Jeg ser det, jeg ej vidste før,
En uforvisnet krone.

19 En krone, som mig hen er lagt
Udi Guds eget gemme,
På den min Sjæl har nøje agt,
Gid jeg den aldrig glemme!

Kingo. Revideret 2021 af Magnus Sørensen
efter Norske Synodes Psalmebog